

Waar gaat het om in deze zaak vandaag? De vrijheid van meningsuiting en vooral de grenzen daaraan. Ik heb op 27 mei en op 22 juni 2021 strafrechtelijk aangifte gedaan tegen de heer van Ranst wegens Smaad en laster, in België beter bekend als Laster en eerroof.

Van Ranst stopte niet met zijn kruistocht tegen mij als persoon en anti-maatregelen activisten en demonstranten in bredere zin. Op elk medium, geschreven pers, televisie, radio en social media gaf van Ranst zijn mening, niet over een virus, wat men zou verwachten bij een viroloog, maar over de mensen die kritisch waren op de maatregelen en de injecties, zij moesten gestopt worden want hun mening was een gevaar voor de volksgezondheid. Daarom daagde ik van Ranst strafrechtelijk op 8 juli 2021 en 30 augustus 2021 voor de correctionele rechtbank te Mechelen.

Regelmatig werd ik in tirades bij naam genoemd door van Ranst en anders ging het over de dansleraar. Zijn missie was mijn bereik te verkleinen, men mocht geen aandacht schenken aan mijn mening, ik was gek en gevaarlijk en ik zou mensen oplichten door gezondheidsgevaarlijke onzin te verkondigen en daarmee argeloze burgers geld af te troggelen en oplichten.

Nu is de vrijheid van meningsuiting een groot goed, maar door deze systematische onophoudelijke stroom van beledigingen die tot de dag van vandaag voortduren met duidelijk het doel schade toe te brengen aan mijn eer en goede naam, maar nog belangrijker mijn bereik te verkleinen en de stichting te ontdoen van fondsen ging en gaat van Ranst een strafrechtelijke grens over.

De methoden die hij gebruikt, het bereik dat hij heeft en vooral het meermaals herhalen dat dit vanuit zijn functie als wetenschapper en arts was die in dienst van de staat in verschillende advies organen zetelt komen neer op staatscensuur, iets dat in principe verboden is door artikelen 10 EVRM en artikel 19 van de Belgische grondwet.

Deze vrijheid kan slechts beperkt worden door; **behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd**. Volgen mij is daar sprake van in dit geval.

Laster en eerroof; Volgens artikel 443 van het Belgische Strafwetboek is hij die aan een persoon kwaadwillig een bepaald feit ten laste legt, dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen, en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, schuldig aan laster en eerroof.

In de strafrechtelijke dagvaarding uitgebracht in de eerste zaak op 8 juli en de tweede op 30 augustus 2021 gaat het om de volgende kwalificaties.

- Extreem-rechts/Antivaxxer (politieke stroming en levensovertuiging)
- Virusontkenner (vaststelling die te weerleggen is)
- Oplichter (betichten van een strafbaar feit)

Het gaat in de eerst plaats om het bij herhaling uiten met een duidelijke doelstelling, namelijk te schaden, de vrijheid van meningsuiting misbruikt en daarmee de rechten van een ander aantast. In de tweede plaats kan bij deze kwalificaties ook worden getoetst of de uiter van deze mening had kunnen weten dat het niet waar is wat hij uite.

De rechtbank heeft in de tweede zaak geoordeeld dat ondanks dat deze feiten niet ontken zijn door van Ranst mijn herhaling van het dagvaarden misbruik van recht betrof. Het gaat hier dus om de afweging tussen fundamentele rechten

Tergend en roekeloos geding. Strafvordering artikel 159

Als het feit noch een wanbedrijf, noch een overtreding oplevert, vernietigt de rechtbank de dagvaarding en alles wat erop gevolgd is, en zij beslist bij hetzelfde vonnis over de vorderingen tot schadevergoeding.”

In de ingebrachte stukken en conclusies blijkt duidelijk dat er geen sprake kan zijn een tergend en roekeloos geding. Samenvattend kan het begaan van een misdrijf dat zo zwaar wordt geacht dat het voor het hof van Assisen moet dienen de facto een vrijstelling van rechtsvervolging oplevert voor degene die zich schuldig maakt aan zo'n misdrijf.

Artikel 150 Grondwet geeft aan dat het Hof van Assisen bevoegd is voor criminele zaken, politieke misdrijven en drukpersmisdrijven, behalve wanneer de drukpersmisdrijven door racisme of xenofobie zijn ingegeven. In de praktijk worden drukpersmisdrijven echter al decennialang niet vervolgd door het Hof van Assisen dat slechts bij uitzondering nog samenkomt. Hierdoor zijn de daders feitelijk strafrechtelijk immuun.

Of van Ranst racistisch is naar mensen die geen prik hebben genomen en dus een wezenlijk andere genetische expressie hebben, ookwel genotype genoemd, is meer een wetenschappelijk discussie die wellicht beter in een ander gremium kan worden beslecht.

Dat van Ranst xenofob is staat vast, hij noemt virusontekening een geloof, ook stelt hij antivaxxer en extreemrecht in meerdere gevallen als onlosmakelijk verbonden. Of het gedachtengoed van rechtse politiek, virusontkenning of antivaccisme daadwerkelijk een levensovertuiging betreft is niet zo zeer relevant, want de motivatie van van Ranst is dat deze groepen betreden moeten worden OOK met het misbruik van de vrijheid van meningsuiting.

In de tweede dagvaarding gaat het om een uiting op televisie, in dit geval kan van Ranst zich sowieso niet verschuilen achter het Hof van Assisen.

Maar zelfs al zou dit hof beslissen dat al deze uitzonderingsgronden niet leiden tot een behandeling door het correctionele hof van deze klachten dan is er sprake van een conflict binnen het rechtsbestel in België, vandaar dat ik een prejudiciële vraag stelde in de conclusie van de eerste termijn van de eerste zaak.

Namelijk de interpretatie van strafvordering artikel 182

De zaken die tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoren, worden bij haar aanhangig gemaakt, hetzij door de verwijzing naar de rechtbank overeenkomstig de artikelen 130 en 160 hiervoren, hetzij door een dagvaarding, rechtstreeks aan de verdachte en aan de voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke personen gedaan door de burgerlijke partij (...), en, in alle gevallen door de procureur des Konings

Daar wil ik nog aan toevoegen dat Grondwet Artikel 191 stelt dat:

Iedere vreemdeling die zich op het grondgebied van België bevindt, geniet de bescherming verleend aan personen en aan goederen, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen.

Ook Artikel 13 van het EVRM is wellicht in het geding – Recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel *“Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.”*

Het kan niet zo zijn dat het recht een oogje toeknijpt omdat het te omslachtig is via het hof van assisen of omdat iemand die het vermeende misdrijf heeft gepleegd voor de staat werkt.

Als we kijken naar de voorwaarden van een drukpers misdrijf kunnen wij 4 criteria beschrijven;

1. De opzet: Het moet gaan om een meningsuiting. Misdrijven die via de pers worden gepleegd zonder het uiten van een mening - bijvoorbeeld publicatiemisdrijven, voeren van reclame voor seksuele diensten of drukkerijmisdrijven (het niet toekennen van een recht van antwoord) - zijn geen persmisdrijven. Loutere gegevens of informatie of afbeeldingen vallen hier niet onder.

Hoewel van Ranst zijn mening geeft mogen wij ook aannemen dat hij weet dat hetgeen hij vertelt niet waar is en daarmee niet zijn persoonlijk mening betreft maar een mening die doelmatig wordt ingezet om anderen en in het bijzonder mijzelf te schaden. Daarmee komen we bij het tweede criterium

2. Strafbaarheid: De meningsuiting moet strafbaar zijn (laster, eerroof, beledigingen,...)

Hier gaat het over tijdens deze zaak, wanneer is een mening strafbaar. Daarvoor moeten we vooral kijken naar hoe het bedoeld is en welk effect het heeft gehad, ook de frequentie en duur spelen mee. In het Nederlands recht spreken wij van opzet en voorwaardelijke opzet bij dergelijke delicten. Kon de uiter weten welk effect zijn uiting had en is hij of zij er nadat er een effect was bewust mee door gegaan. Ook de context is van belang, werd de uiting gedaan in een gesprek met die persoon zelf of was het deel van een satirische act of was het gericht naar een groter publiek, niet gericht op debat maar op schade. Dat brengt ons op het volgende criterium, het medium, bij uitstek de scherprichter voor een drukpersmisdrijf.

3. Medium: Het misdrijf moet gepleegd worden door middel van een drukpers, er is dus een geschrift vereist. Volgens een evolutieve interpretatie zouden hier ook radio, televisie, onder vallen maar dit is (nog) niet aanvaard door het Hof van Cassatie, behalve één keer naar aanleiding van de reportagereeks "De nieuwe orde" van de toenmalige BRT, waarbij een journalist werd vervolgd voor laster en eerroof. Dit werd toen uitzonderlijk aanvaard omdat het programma samenhang (een ondeelbaar geheel uitmaakte) met de publicatie van een boek.

Dat artikel 150 van de grondwet moet worden aangepast gelet op de vele manieren van (massa)media en het gemak voor een persoon om zich daar te uiten en soms wel miljoenen 'views' te krijgen in korte tijd laten zien dat we in een andere tijd leven. De oorspronkelijke gedachte van een drukpersmisdrijf is dat het zeer bewust zou zijn gedaan, immers een tekst opstellen, de drukpers instellen, het afdrucken en verspreiden is een hele operatie. De drempel voor massamedia uitingen is veel lager, dan is het logisch dat de drempel voor de berechting ook veel lager moet liggen.

4. Openbaarheid: Aan de publicatie moet een daadwerkelijke openbaarheid gegeven worden. Het werk moet dus een zekere verspreiding kennen.

Het laatste criterium is de openbaarheid, daar hoeven wij vandaag gelukkig niet over te twisten, het gaat louter over uitingen die duidelijk gelezen, gehoord of gezien zijn door duizenden anderen.

Om de zaak echt goed te kunnen bezien moeten we wellicht naar een hogere wetgeving kijken en dan met name het EVRM artikel 10, die legt het recht op vrijheid van meningsuiting en persvrijheid vast.

Lid 1, Een ieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen...

Zowel van Ranst als ik hebben recht op de vrijheid van meningsuiting EN om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen, ook wel het recht op informatie genoemd. Wat hier in besloten ligt is een censuur verbod. Nu is natuurlijk de vraag of van Ranst spreekt namens de staat waar hij werkt en

dienstbaar voor is, ofwel is hij openbaar gezag in de bredere context van dit artikel?

Lid 2, Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk (proportioneel en subsidiair) zijn in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, **het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid** of de goede zeden, **de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen**, om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.

In lid 2 van artikel 10 EVRM liggen de regels voor het beperken van deze rechten.

Als van Ranst zich zou beroepen op het voorkomen van strafbare feiten en daarbij het vonnis van 20 januari 2023 in de politiek gemotiveerde strafzaak aan zou willen halen, dan wil ik wijzen op 1. dit vergriep oproepen tot een overtreding niet eens bestaat in Belgische recht 2. Evident een dwaling is als we kijken naar artikel 11 van het EVRM (recht op betoging) 3. de zaak nog onder de rechter is in Hoger beroep. 4. van Ranst zichzelf wellicht schuldig heeft gemaakt aan een tergend en roekeloos geding door mee te doen aan de hetze omtrent de lasterlijke aangifte van de heer Dikkeboom.

In een gesprek van Dikkeboom over zijn conversatie met van Ranst:

“Die Van Ranst benaderde mij.” en “toen hebben we gebeld met elkaar en gemaaild en gedaan en toen hebben we een periode, ook met hulp van een aantal anderen hebben we een ontzettende berg informatie over Engel bij Van Ranst neergelegd” en “Dat heeft ie dus gebruikt in die zitting. Ja” en “Dus de grootste opdracht voor Van Ranst was hoe kan ik aantonen of de rechter overtuigen dat Engel een oplichter is?” Het kan zijn dat Dikkeboom dit verzon, maar gezien de vele retweets door van Ranst op het twitter account van Dikkeboom denk ik dat dit relaas veel waarheid bevat.

Waarschijnlijker is dat van Ranst claimt de wetenschap te vertegenwoordigen net als zijn collega Fauci uit de VS. Ik zal zo nog spreken over 'de wetenschap' en met name over hoe de wetenschap nooit een reden kan zijn om de vrijheid van meningsuiting en -ontvangning te beperken, aangezien wetenschap per definitie alleen kan werken bij debat waarin hypothese and antithese tot synthese en these leiden.

Het derde punt, beschermen van de goede naam of rechten van anderen kan niet serieus worden geclaimd.

Van Ranst hield zich met mijn stichting bezig ver voordat ik over ging tot een aangifte of dagvaarding. Op 21 januari 2021 in het NRC : Belgische viroloog Marc Van Ranst: ‘Je wilt geen vaccin? Be my guest ’ antwoorde van Ranst het op de vraag: Wat te doen met de mensen die helemaal niet naar een viroloog willen luisteren?

„Het enige wat we kunnen doen, is eerlijk informatie geven. Maar in debat gaan met groepen als Viruswaanin België of Viruswaarheid in Nederland, daar moet je heel erg mee oppassen. Deze week nog kreeg ik een verzoek voor een studiodebat, maar dat heb ik afgeslagen. Ik wil wel met dat soort mensen discussiëren. Voor een zaal vol viruswaaninigen zitten en daarmee in gesprek gaan, dat is fitness voor mij. Maar als je dat doet met een moderator en een camera erop, genereer je het idee dat de waarheid in het midden ligt tussen aan de ene kant professor Pierre Van Damme, met dertig jaar ervaring als vaccinoloog, en aan de andere kant Rogerke67443, die een half uurtje op de sofa heeft nagedacht en tot de tegengestelde mening is gekomen.”

Hieruit blijkt duidelijk dat wat in de Wet Openbare Overheid documenten ook al naar voren kwam,

namelijk dat er systematisch werd geridiculiseerd, gedemoniseerd en gediffameerd om het bereik van mensen of stichtingen die kritisch waren ten opzichte van de genterapeutische injecties de mond te snoeren. Ook blijkt uit deze documenten dat van Ranst daar een prominente rol in speelt en speelde.

Het ook een afweging tussen artikel 10 EVRM en artikel 8 EVRM – Recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

Vooraf lid 2 “geen inmenging van enig openbaar gezag” Zou hier zwaar moeten wegen. Het proberen te diffameren op gronden die prive zouden kunnen zijn waardoor de ander een deel van zijn prive moet prijsgeven om dit te weerleggen is onacceptabel. Het Corona Safe ticket was hier in België natuurlijk een duidelijke schending van dit recht, maar ook valse aantijgingen over iemand zijn politieke voorkeur door een overheidsfunctionaris is een schending van dit recht zeker als het gedaan wordt om te censureren.

Op 12 juni 2021 roept van Ranst op om mij van twitter te gooien of iig te blokkeren, hij geeft iedere Nederlander het advies om mij te vergeten.

Op 19 juli 2021 schrijft hij dat hij zijn best doet om mij te stoppen, vanuit zijn plicht als arts en wetenschapper. Ook spreekt hij over gezondheidsgevaarlijke en andere onzin die ik zou verspreiden, hij geeft echter geen inhoudelijk argument.

Op 9 september is hij te gast op de Nederlandse televisie, daar legt hij uit dat het stoppen essentieel is want anders komt de 'vaccinatie' graad in gevaar.

Op 4 oktober 2021, stelt hij dat ik aan zelfverrijking zou doen en dat ten koste van argeloze wappies.

Op 28 november 2021, stelt hij dat ik een perfide spel speel om tikkies van tokkies af te troggelen.

Deze oproepen veelal direct naar mij gericht zijn slechts een kleine greep van de honderden uitingen die van Ranst over mij heeft gedaan om zijn doel te bereiken. De boodschap is kristalhelder. Als hij het over oplichter heeft dan bedoelt hij daadwerkelijk dat ik mensen geld afhandig maak met het doel dit geld voor mijzelf te gebruiken. Ook is zijn motivatie volstrekt helder, er moet niemand naar mij luisteren want ik ben gek, ridicul, gevaarlijk en immoreel.

Over de financiën zoals we konden lezen in het relaas van Dikkeboom over van Ranst maakt hij zich toch wel enigszins zorgen en terecht, maar in plaats van in te binden koos van Ranst om zelfs in de conclusies de indruk te wekken dat ik het geld van de stichting niet goed zou hebben gebruikt en wellicht inderdaad aan zelfverrijking zou hebben gedaan. Eerroof werd zelden beter geïllustreerd.

Op de website van Viruswaarheid.nl staat bij <https://viruswaarheid.nl/over-ons/> de jaarcijfers, mocht de rechter daar behoefte aan hebben, neem de cijfers door. Als stichting die het opneemt voor de rechten van de mens, en dus dikwijls tegen een machtswelustige overheid, hebben wij de eer gehad van een civiel onderzoek door het Openbaar ministerie. Dit onderzoek is afgerond op 14 februari 2022. De samenvatting van dit onderzoek is te lezen op <https://viruswaarheid.nl/wp-content/uploads/2022/09/2022-02-14-Brief-OM-aan-VW-advocaat.pdf>

“Er is daarom geen aanleiding om te veronderstellen dat het bestuur op dit moment zich niet richt naar de belangen van de stichting. Daarmee zijn de belangen van de donateurs voldoende gewaarborgd. Om hen te informeren en vanwege de grote maatschappelijke belangstelling zal van deze bevindingen een persbericht worden uitgebracht.”

Voor het geval dat dit nog niet duidelijk was hebben onderzoekers de Booy en van der Bijl in december 2022 in magazine van het openbaar ministerie hier te lezen <https://magazines.openbaarministerie.nl/opportuun/2022/06/civiele-zaken> het volgende verklaard

De Booy: “De mededeling van het OM over het afsluiten van het onderzoek gebruikte de stichting daarna als een soort ‘certificaat’. Tegen iedereen die hen op twitter beschuldigde van zelfverrijking antwoordden ze met een link naar het persbericht van het OM. Dat is prima. Wij vinden dit ook een succesvolle uitkomst van het onderzoek. Een onderzoek hoeft niet altijd tot een proces te leiden. Er waren gewoon maatschappelijke vragen over hoe het bij de stichting ging. Nou, het bleek in orde.”

Ik hoop dat zowel de cijfers als de verklaring van het OM de rechter er van kan overtuigen dat er geen sprake is van financiële oplichting zelfverrijking of andere onoirbare feiten aangaande de financiën van mijzelf of de stichting voorwaarheid voormalig viruswaarheid.

Hoger beroep is ook een tweede kans, een tweede kans die van Ranst niet heeft aangegrepen. Na de 2 zaken in eerste aanleg heb ik het vonnis iig zo begrepen dat er geen plaats was voor spitsvondige uitingen op twitter of rollebollen in de media. Van Ranst heeft dat duidelijk anders opgevat.

In een interview met van Ranst in De Morgen van 21 januari 2022. “Men geeft de pseudowetenschap een platform op het hoogste politieke niveau’: viroloog Marc Van Ranst” Pleite hij om smalend te zijn over dansleraars. Op twitter voegde hij nog wel toe dat het niet ging om dansleraars in het algemeen maar om mij, Willem Engel.

<https://www.demorgen.be/nieuws/men-geeft-de-pseudowetenschap-een-platform-op-het-hoogste-politieke-niveau-viroloog-marc-van-ranst~bd486e88/>

Op 21 mei 2022 noemt van Ranst mij een onwetende maar geslepen donatiebedelende zoek-dansleraar en veroordeelde querulant. De strekking is duidelijk. Wat opmerkelijk is, is dat hij terwijl er 2 hoger beroepen lopen doorgaat met dit soort uitingen in media en op social media.

Op 23 september 2022 herhaalt hij zijn claim over oplichting nog maar eens, opdat mensen niet vergeten. Opmerkelijk want het onderzoek inclusief persverklaring van het Openbaar ministerie was dan al geruime tijd te raadplegen evenals de jaarcijfers van 2020 en 2021 van onze stichting.

Op 22 december 2022 probeert hij mijn stichting verantwoordelijk te houden voor de rechterlijke dwaling aangaande het weigeren van een PCR test. Niet de ouders maar het ziekenhuis dat zorg weigerde had natuurlijk moeten worden veroordeeld, want zo is de wet en niet anders. Los van deze dwaling is evident dat van Ranst wil aantonen dat door te luisteren naar kritische organisaties het slecht met je af zal lopen.

Omwille van de tijd heb ik mij beperkt tot slechts een paar voorbeelden. Op de tijdlijn van van Ranst zijn Twitter account is nog veel meer te lezen. Als dit nog niet genoeg was, in december kreeg van Ranst waarschijnlijk het gevoel dat hij onaatstbaar was en deed een scheepje er boven op. In meerdere artikelen bij verschillende tijdschriften of kranten raakte hij niet uit gepraat over mij.

Financieel dagblad 9 december 2022, Viroloog Marc van Ranst ; ik ben allergisch voor achteraf experts

De Belgische Willem Engel is Michael Verstraeten van actiegroep Viruswaanzin.

'Ja. Hij riep begin 2021 op tot het invoeren van de doodstraf voor virologen, Van Ranst op kop. Verstraeten is nota bene advocaat! Je zag zijn achterban met de dag verder radicaliseren, dat culmineerde in een beroepsmilitair die in z'n autootje twee uur voor mijn deur stond te wachten tot ik thuiskwam. Gelukkig was ik al thuis, dat heeft me gered.'

Hij houdt mij hier indirect verantwoordelijk voor een bedreiging, dit vind ik onacceptabel.

'Het verschil met Nederland is wel dat types als Verstraeten en Engel hier geen plek krijgen aan talkshowtafels. Met name bij Op1 is er vaak sprake van een beleefde uitwisseling van "argumenten" met echte experts. Na afloop denkt de kijker: we hebben beide zijden van de story gehoord en de waarheid zal wel ergens in het midden liggen. Ja ja.'

Ook merkt hij op dat er in Nederland nog steeds te veel aandacht voor mij is.

Op 19 december in AD VALVAS (VU) het tijdschrift van de Vrije Universiteit van Amsterdam, Marc van Ranst; mij een grondige hekel aan onrecht ingepeperd

--In februari krijgt u nog een eredoctoraat, bij de Universiteit Leiden. Heeft uw 'Nederlandse' directheid iets te maken met deze twee eredoctoraten?

"Dat is mogelijk. Maar een van de redenen dat ik begon met mij uit te spreken tegen Willem Engel is dat ik vond dat de Nederlandse media en politiek hem met wel héél fluwelen handschoentjes aanpakten. Plots dreigde hij een gesprekspartner te worden, terwijl wat hij zei gewoon nonsens was."

--Er was meer tegengas nodig?

"Die man begon in talkshows uitgenodigd te worden, als een alternatieve stem. Terwijl er een heleboel deftige alternatieve stemmen zijn die waard zijn om gehoord te worden, maar dit was er eentje die dat niet was." "Het is gevaarlijk om zulke mensen uit te nodigen, want aan het eind van de uitzending krijgt de argeloze kijker het idee dat de waarheid wel ergens in het midden zal liggen. Terwijl dat absoluut niet het geval is als je aan de ene kant een hoogleraar met dertig jaar ervaring hebt en aan de andere kant iemand die twintig minuutjes met twee duimen en een mobieltje op Google iets opgezocht heeft. Die kan tot een andere conclusie zijn gekomen, maar het heeft geen enkele waarde wanneer dat complete onzin is."

Wat vooral opmerkelijk is dat de vragen gingen over ere doctoraat die hij kreeg voor communicatie over de wetenschap en zijn antwoord over Willem Engel gaat. Sterker nog hij raakt niet uitgepraat over welk gevaar er schuilt om naar mij te luisteren. De boodschap van censuur is overduidelijk.

Ook in de uitgave van Arts en Auto van 22 december 2022 "Marc van ranst ik ben geen activist" Heeft van Ranst het wederom over mij.

Het laatste artikel in het AD van 11 februari 2023 : 'Willem Engel is geen oprechte criticus, meer iemand die in de pandemie een verdienmodel vond'

Denkt u nog weleens aan uw aartsrivaal Willem Engel?.,Ik moet wel, want ik sta binnenkort weer

tegenover hem in de rechtbank, voor een hoger beroep dat hij aanspande en dat hij opnieuw gaat verliezen, maar wat allemaal toch vervelend is, omdat ik in zijn toneelstuk mee moet spelen. Ik zie in Engel geen oprechte criticus, meer iemand die in de pandemie een verdienmodel vond. Er is één constante in zijn manier van opereren: men moet voor zijn strijd geld doneren en zo heeft hij, vermoed ik, honderdduizenden euro's verdiend.”

Als ik de stukken van repliek doorlees dan zie ik vooral een herhaling van de eerdere repliek. Het komt neer op proberen met modder te gooien en te claimen dat niet hij maar juist ik mij schuldig maak aan laster en eerroof. Van Ranst maakt een paar fouten. Mijn voormalig advocaat evenals mijn stichting als de stichting viruswaanin.be worden aangehaald alsware ik al die uitingen zou hebben gedaan. Als voorzitter van de stichting viruswaarheid wil ik wel verantwoordelijkheid nemen voor onjuiste stellingen, maar specifieke bewoordingen kunnen toch echt alleen individueel worden gedragen, iets dat in mijn eigen strafzaak nog maar eens werd bevestigd. Ik wil mij dus beperken tot uitingen door mij persoonlijk gedaan in de richting van van Ranst. Ik heb soms gepoogd om met een kwinkslag te reageren op de aantijgingen van van Ranst.

Van Ranst voert in zijn betoog een lijst aan waarbij duidelijk zou zijn wat mijn strategie is, wat neerkomt op Strategic lawsuit against public participation. Hij is zich dus op een bepaald niveau wel bewust van de uitwerking van systematisch iemand ridiculiseren en diffameren, maar ziet niet in dat dit precies hetgeen is waarvoor hij vandaag voor de rechter staat.

Uitingen als bedrogelogie en oplichtkunde waren een toespeling op zijn praatje van januari 2019 bij het Chatham house georganiseerd door Ab Osterhaus namens One Health. In dit praatje legt van Ranst uit hoe je cijfers uit de context kan halen om mensen bang te maken en te overtuigen om een prik te nemen. Daarnaast legt hij ook uit hoe je de media kan bespelen; door omnipresent te zijn, zal de media niet meer zoeken naar andere stemmen. Ten derde legt hij uit hoe schuldgevoel en gespeelde woede werkt om mensen te sturen in gedrag, lees het nemen van een injectie. Als voorbeeld haalt hij aan dat voetballers voorrang kregen bij de prik en dat dat onethisch zou zijn geweest.

Mijn vraag of hij communist was, vond ik niet inpertinent. Hij antwoorde niet en ik heb zijn privacy gerespecteerd.

Holle bolle gijs of kalend, blank te dik oud mannetje waren toespelingen op uiterlijk die niet eens direct gericht waren naar hem (de efteling en Frans Timmermans), mijn poging om zijn herhaling van domme dansleraar te spiegelen mochten niet baten, ik heb het bij mijn weten ook maar 1 keer geuit.

Dat hij professioneel twitteraar is, is volgens mij objectief vast te stellen, herhaaldelijk geeft hij zelf aan dat het zijn job is. Ik snap dan ook niet wat hier beledigend aan kan zijn.

Als van Ranst zich echt in zijn eer had aangetast gevoeld dan had hem een gang naar de rechter in België of in Nederland vrij gestaan. Wij zitten hier echter omdat ik meen dat van Ranst een misdrijf heeft begaan. In ons rechtssysteem is het niet zo dat het ene vermeende strafbare feit het andere vermeende strafbare feit opheft.

Wat van Ranst krampachtig wilde voorkomen is dat er een debat over de feiten en argumenten zou worden gevoerd. Voor een deel wel begrijpelijk want in een debat kan je ongelijk ook worden aangetoond. Wetenschap is constant in beweging. Wat eerder een minderheidsstandpunt leek of zelfs een gekke gedachte kan na verloop van tijd door debat en onderzoek toch meer gewicht krijgen en tot nieuwe inzichten leiden.

Zo zijn er een paar publicaties uit gekomen die ik u niet wil onthouden.” Overview of tight fit and infection prevention benefits of respirators (filtering face pieces, FFP)” February 02, 2023 DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jhin.2023.01.009>

In deze publicatie komen de auteurs tot de conclusie na alle literatuur te hebben onderzocht en de nieuwste studies te hebben geïncludeerd

"Therefore, we consider the mandatory use of respirators to be disproportionate and not supported by evidence"

Dat er nog steeds geen bewijs is voor het verplichte gebruik van mondklappers, simpelweg omdat ze niet werken.

Ook deze zeer recente publicatie uit de Cochrane library; Physical interventions to interrupt or reduce the spread of respiratory viruses, 30 January 2023

“wearing masks in the community probably makes little or no difference to the outcome of influenza-like illness” & “The use of a N95/P2 respirators compared to medical/surgical masks probably makes little or no difference” & “Comparing hand hygiene interventions with controls..suggest the intervention made little or no difference.”

Laat zien dat vrijwel alle maatregelen vooral voor de show waren. Als iets niet een meetbaar significant effect heeft mag het niet gedwongen worden, volgens vast jurisprudentie omtrent inperken en afwijken van grondrechten.

Ook op mijn eigen onderzoeksonderwerp is inmiddels een grote verschuiving geweest. Zowel de WHO als het CDC en het ECDC zijn het er over eens dat aerosolen een grote rol spelen in de transmissie van virale deeltjes. Dit werd samengevat in het Nature artikel van 6 april 2022 “Why the WHO took two years to say COVID is airborne”

“because aerosols can remain suspended in the air or travel farther than conversational distance”

Met deze stelling werd ik in mei 2020 tijdens mijn eerste optreden bij het opinie kanaal cafe Weltschmerz in 1 klap beroemd en berucht. Tot mijn tevredenheid is inmiddels ook van Ranst overtuigd van het belang van aerosolen bij de overdracht van virussen.

Ik stelde daar ook dat de PCR test is niet geschikt om diagnose mee te doen. Vele wetenschappers beaamden dit, toch bleef dit standpunt tot eind vorig jaar controversieel, hoewel het al in dec 2020 tijdens onze rechtszaak werd vastgesteld. Op 30 december 2022 kwam het verlossende artikel “Reliable detection of SARS-CoV-2 RNA using RT-(q)PCR critically depends on primer design and PCR test parameters: an evaluation study of novel primers” <https://zenodo.org/record/7492630#.Y9UD7HbMKM9>

"Moreover, our work shows that the newly developed primers, despite outperforming the ones designed by Charité Berlin in PPA, are still suboptimal to detect SARS-CoV-2 RNA."

Saillant detail is dat dit onderzoek werd gedaan op de Erasmus Universiteit Rotterdam, hier werden ook de initiele metingen gedaan voor de eerste SARSCOV2 PCR test.

Op 11 januari 2023 verscheen in Cell host & Microbe “Rethinking next-generation vaccines for coronaviruses, influenzaviruses, and other respiratory viruses” van oa Fauci

"if natural mucosal respiratory virus infections do not elicit complete and long-term protective immunity against reinfection, how can we expect vaccines, especially systemically administered

non-replicating vaccines, to do so?"

Fauci herhaalt bijna letterlijk mijn tweede stelling die ik deed bij het optreden van mei 2020. Het injecteren tegen virale luchtweg infecties kan niet werken al is het maar door de opzet van de techniek.

Dat we ons druk hebben gemaakt voor iets dat misschien niet zo erg was als eerder gedacht blijkt uit het artikel van 1 januari 2023 in Environmental Research, "Age-stratified infection fatality rate of COVID-19 in the non-elderly population" door oa Iannidis

"At a global level, pre-vaccination IFR may have been as low as 0.03% and 0.07% for 0–59 and 0–69 year old people, respectively."

Hier in wordt de infection fatality rate van voor de injectie campagne vastgesteld tussen de 0,03 en 0,07 %. Daarmee is de dodelijkheid beduidend lager dan bij Influenza al in 2020!

Ongetwijfeld zal van Ranst zeggen dat u niet naar mij moet luisteren en dat deze informatie gezondheidsgevaarlijk is, maar ik vertrouw er op dat u zelf een oordeel kunt vormen door naar een veelheid van meningen te luisteren en deze te beoordelen op hun eigen merites en onderbouwingen. Want net als in wetenschap moet in het recht het sterkste argument de doorslag geven.